

Kyklops (ehemals)

Demonstrationstext: Kommentare, Insertionen, (HideTags), (HideTrans)

- [1] [Σιληνός]: ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
[2] νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τούμῶν εὐσθένει δέμας·
[3] πρῶτον μὲν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
[4] Νύμφας ὀρέϊας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
[5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορός
[6] ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγῶς
[7] Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσσην θενῶν δορὶ
[8] ἔκτεινα— φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
sage ich;
[9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκυλ' ἔδειξα βακχίῳ.
[9i] [Ὀδυσσεύς]: μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
[10] [Σιληνός]: οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,

[1-10] Beispiel für einen "Bereichskommentar", mit (Zeilennummer - Zeilennummer + k) im Translinear.txt erzeugbar, für Zeilen 1-10: In den ersten 2 Zeilen wurde jedem antiken Wort der (HideTags) Tag gegeben. In den Zeilen 3-4 wurden jedem antiken Wort der Tag (HideTrans) gegeben. Es kollabiert die Übersetzungszeile, falls keine Übersetzungen darin enthalten sind (es können auch nur einzelne Wörter markiert werden, es muss nicht stets die ganze Zeile sein). In den Zeilen 5-6 wurden jedem antiken Wort beide Tags gegeben, auch hier kollabiert dann die Übersetzungszeile. In Zeile 7 wurden Grammatiktags manuell "korrigiert" (von einem Amateur, wie man sieht). In Zeile 8 wurde für das erste Wort "ich tötete" statt "ich|tötete" und für das letzte Wort "sage ich" statt sagelich übersetzt. Das Ergebnis ist Textzeilenverrutschung. In Zeile 9 hat der imaginäre Benutzer die ersten 2 Wörter der Übersetzungszeile (nicht bei [Zeus, ...]) unklugerweise einfach so gelöscht um sie zu entfernen, anstatt sie mit οὐ(Pt)(HideTrans) μὰ(Prp)(HideTrans) ordnungsgemäß unsichtbar zu machen. Das Resultat ist die wieder Verschiebung, da diese deutschen Wörter nun fehlen und andere Wörter "nachrücken". Zwischen Zeile 9 und 10 wurde mit (9i) eine Insertionszeile eingefügt (Odysseus meldet sich plötzlich zu Wort, 2 sprachig und 2 zeilig im 2 sprachigen translinear.txt und 3 sprachig und 3 zeilig im 3 sprachigen translinear.txt). In Zeile 10 wurde schlicht der Text durch den gewünschten text durch manuelle Ersetzung ersetzt. Stets wurde bei allen Änderungen die "bereits vorhandene Grundstruktur" der gegebenen translinear.txt-Datei beachtet (z.B. dass vor jeder Zeile ein Sprecher steht in diesem konkreten translinear.txt aus dem Bereich Drama). Wenn man die Regeln beachtet, kann man so gut wie alle Fehler mit der einen oder anderen Methode beheben und das gewünschte Dokument erzeugen.

Demonstration 2: häufige Fehler und mehr

- [11] [Σιληνός]: ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
weil Hera Geschlecht
[12] [ληστῶν ἐπῶρσεν , ὥς ? ὀδηθείης μακράν,
der Räuber geführt würdest
[13] [Λυσιστράτη]: πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἦδ' ἐξέρχεται.
[14] χαῖρ' ὦ Καλονίκη.
[14b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
[14c] [Λυσιστράτη]: ἄειδε θεὰ
[15] [Σιληνός]: αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυον ἀμφῆρες δόρυ,
[16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἤμενοι γλαυκῇ ἄλα

[50000] Beispiel für einen "Stellenkommentar" mit (Zeilennummer + k) im translinear.txt erzeugbar. Der Kommentar erscheint stets dort, wo er platziert wird (unabhängig von der gegebenen Zeilennummer). Zeilen 11-14 enthalten weitere typische Fehler und demonstrieren ihr Erscheinungsbild. In Zeile 11 fehlen an 3 Wörtern Grammatiktags. Folgen sind u.a. Farbverlust z.B. bei dem Nomen (Hera). Würde man nun im Builder bei allen Konjunktionen "Übersetzung ausblenden", aber eine Konjunktion wie ἐπεὶ Zeile 11 trägt diesen Tag nicht, wird die Übersetzung nicht korrekt ausgeblendet, da das Wort nicht erkannt wird. Zeile 12 hat alleinstehende Satzzeichen, die als "Wörter" erkannt werden können und die Wort-für-Wort Reihenfolge stören. Der Fix ist, sie mit den Wörtern OHNE Leerzeichen DIREKT zu verbinden (wie normale Punkte und Kommata auch normal verbunden sind). Zeile 13 enthält "selbst erfundene", nicht zulässige Tags (Dep), (SpezialTag), (Sg). Zeile 14, 14b und 14c aus Lysistrate demonstrieren die "b c d e" Zeilen Logik in Poesie (tritt vor allem gr. Komödien auf): Zeile 14b beginnt erst dort, wo Zeile 14 aufhört. So wird Ihre Zugehörigkeit zueinander deutlicher. Das selbe passiert mit Zeile 14c (die natürlich ausgedacht ist). In Zeile 15 ist der Sprechername in der Übersetzungszeile nicht gleich dem Sprechername in der griechischen Zeile.

[17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἀναξ.
[18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
[20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
[22] ὑκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
[23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὧ λατρεύομεν
[25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
[26] ποιμένας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
[27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
[28] νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
[30] μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
[31] Κύκλωπι δεῖπνων ἀνοσίων διάκονος.
[32] καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκάως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρᾷ τῇδ' ἐμ' ἀρπάγῃ δόμους,
[34] ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
[35] καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' ἐσδεχώμεθα.
[36] ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
[37] ποιμένας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
[38] ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ
[39] κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
[40] προσῆτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δὴ μοι νίκη σκοπέλους;
[44] οὐ τᾷδ' ὑπῆνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνη;
[46] δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοι βλαχὰ τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῆ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου
[52] —ὑπαγ' ὧ ὑπαγ' ὧ κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

[55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

[56] δέξαι θηλαῖσι σποράς

[57] ἃς λείπεις ἄρνῶν θαλάμοις.

[58] ποθοῦσί σ' ἄμερόκοιτοι

[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς

[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς

[62] Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;

[62a] —νύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῆ

[62b] κλιτὺν δροσεράν;

[62c] ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου

[62d] —ὑπαγῶ
ὑπαγῶ
ὑπαγῶ
κεράστ

[62e]

[62f]

Epode

[63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ

[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,

[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ

[66] κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,

[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·

[68] οὐδ' ἐν Νύσα μετὰ Νυμφᾶν

[69] Ἰακχον Ἰακχον ᾠδὴν

[70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,

[71] ἃν θηρεύων πετόμαν

[72] Βάκχαις σὺν λευκόποσιν

[73] ὦ φίλος·

[74] ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;

[75] ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;

[76] ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος

[77] θητεύω Κύκλωπι

[78] τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων

[80] σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα

[81] σᾶς χωρὶς φιλίας.

Episode

[82] [Σιληνός]: σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ

[83] ποιμένας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.

[84] [Χορός]: χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

[85] [Σιληνός]: ὄρῳ πρὸς ἄκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος

[86] κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

[87] στείχοντας ἐς τὸδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι

[88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,

[89] κρωσσούς θ' ὑδρηλοὺς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,

[90] τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
[91] Πολύφημον οἶός ἐστιν, ἄξενον στέγην
[92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
[93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
[94] ἀλλ' ἥσυχoi γίνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
[95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
[96] [Ὀδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
[97] δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
[98] βορὰν ὁδηῆσαι ναυτίλοις κεχρημένους;
[99] τί χρήμα; Βρομίου πόλιν ξοιγμεν ἐσβαλεῖν.
[100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ.
[101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
[102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἴ φράσον πάτρην τε σὴν.
[103] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
[104] [Σιληνός]: οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
[105] [Ὀδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὐτός εἰμι· λαιδόρει δὲ μή.
[106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
[107] [Ὀδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κἀπὸ Τρωικῶν πόνων.
[108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρώας χθονός;
[109] [Ὀδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρὸ μ' ἤρπασαν βίᾱ.
[110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
[111] [Ὀδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
[112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
[113] [Ὀδυσσεύς]: τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσιν νιν;
[114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
[115] [Ὀδυσσεύς]: τεῖχῃ δὲ ποῦ 'στί καὶ πόλεως πυργώματα;
[116] [Σιληνός]: οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
[117] [Ὀδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
[118] [Σιληνός]: Κύκλωες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
[119] [Ὀδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;
[120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
[121] [Ὀδυσσεύς]: σπείρουσι δ'— ἦ τῷ ζῶσι; — Δῆμητρος στάχυν;
[122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.
[123] [Ὀδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
[124] [Σιληνός]: ἦκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
[125] [Ὀδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
[126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
[127] [Ὀδυσσεύς]: τί φής; βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
[128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολῶν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
[129] [Ὀδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἦ δόμων ἔσω;
[130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἶτνη θήρας ἰχνεύων κυσίν.
[131] [Ὀδυσσεύς]: οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὥς ἀπαίρωμεν χθονός;
[132] [Σιληνός]: οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώμεν ἄν.
[133] [Ὀδυσσεύς]: ὀδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
[134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
[135] [Ὀδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
[136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοδὸς γάλα.
[137] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρόπει.
[138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
[139] [Ὀδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
[140] [Σιληνός]: ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
[141] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.

[142] [Σιληνός]: ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;

[143] [Ὀδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.

[144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεώς ἐστίν, ἢ φέρεις σύ νιν;

[145] [Ὀδυσσεύς]: ὅδ' ἀσκὸς ὃς κεύθει νιν· ὡς ὄρᾱς, γέρον.

[146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.

[147] [Ὀδυσσεύς]: ναί·

[147a] δις γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.

[148] [Σιληνός]: καλήν γε κρήνην εἴπας ἠδεῖάν τ' ἐμοί.

[149] [Ὀδυσσεύς]: βούλῃ σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;

[150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.

[151] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.

[152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.

[153] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ.

[153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὡς καλήν ὁσμὴν ἔχει.

[154] [Ὀδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;

[154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὁσφραίνομαι.

[155] [Ὀδυσσεύς]: γεῦσαι νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.

[156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.

[157] ἃ ἃ ἃ.

[158] [Ὀδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;

[159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.

[160] [Ὀδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.

[161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.

[162] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετέ νυν τυρέυματ' ἢ μήλων τόκον.

[163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.

[164] ὡς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,

[165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,

[166] ῥῖψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,

[167] ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρύς.

[168] ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·

[169] ἔν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι

[170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου

[171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα

[172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι

[173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν

[174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;

[175] [Χορός]: ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.

[176] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.

[177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;

[178] [Ὀδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.

[179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,

[180] ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,

[181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἦδεται γαμουμένη;

[182] τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους

[183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον

[184] κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα

[185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον

[186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ

[187] φῶναι γυναικῶν ὦφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.

[188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,

[189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,

[190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρέυματα.

[191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
[192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
[193] —οἷμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
[194] [Ὀδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
[195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπὲρ ἂν λάθοιτέ γε.
[196] [Ὀδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
[197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
[198] [Ὀδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
[199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
[200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
[201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
[202] ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
[203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ῥαθυμία;
[204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
[205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
[206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
[207] ἢ πρὸς γε μαστοῖς εἰσι χυπὸ μητέρων
[208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
[209] πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
[210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
[211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
[212] [Χορός]: ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
[213] καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ἰωρίωνα δέρομαι.
[214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
[215] [Χορός]: πάρεστιν· ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.
[216] [Κύκλωψ]: ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
[217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλῃς, ὄλον πίθον.
[218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
[219] [Χορός]: ὦν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.
[220] [Κύκλωψ]: ἦκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
[221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
[222] ἔα· τίς ὄχλον τόνδ' ὀρῶ πρὸς αὐλίοις;
[223] λησταί τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
[224] ὀρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
[225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
[226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
[227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
[228] [Σιληνός]: ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
[229] [Κύκλωψ]: ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
[230] [Σιληνός]: ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
[231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
[232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
[233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἦσθιον
[234] τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
[235] κλωῶ τριπλήχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
[235a] [Σιληνός:] [[Zeile Lost]]
[236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,
[237] μᾶστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
[238] κᾶπειτα συνδήσαντες ἐς θάδωλια
[239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
[240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
[241] [Κύκλωψ]: ἄληθες; οὐκ οὐκ κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν

[242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 [243] ἐπιθείς ἀνάψεις; ὡς σφαγέντες αὐτίκα
 [244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
 [245] θερμὴν ἔδοντος δαίτα τῷ κρεανόμῳ,
 [246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
 [247] ὡς ἔκπλεως γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκόου·
 [248] ἄλῃς λεόντων ἐστὶ μοι θοινωμένῳ
 [249] ἐλάφῳ τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
 [250] [Σιληνός]: τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ῥηθάνων, ὧ δέσποτα,
 [251] ῥηθίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστή γε
 [252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
 [253] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
 [254] ἡμεῖς βορᾶς χρῆζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
 [255] σῶν ἄσπον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
 [256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
 [257] ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
 [258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾳ.
 [259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,
 [260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
 [261] [Σιληνός]: ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
 [261b] [Ὀδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
 [262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὧ Κύκλωψ,
 [263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
 [264] μὰ τὴν Καλυψῶ τάς τε Νηρέως κόρας,
 [265] τὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
 [266] ἀπώμοσ', ὧ κάλλιστον ὧ Κυκλώπιον,
 [267] ὧ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
 [268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
 [269] οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οἷς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
 [270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
 [271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
 [272] ἀπόλινθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
 [273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'. ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
 [274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιοτέρον λέγω.
 [275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὧ ξένοι;
 [276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
 [277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
 [278] πέρσαντες ἄστνυ, πνεύμασιν θαλασσίους
 [279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
 [280] [Κύκλωψ]: ἦ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἄρπαγὰς
 [281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
 [282] [Ὀδυσσεύς]: οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
 [283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
 doch,
 [284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
 [285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
 [286] ἡμεῖς δέ σ', ὧ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
 [287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
 [288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
 [289] κτανεῖν βορὰν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
 [290] οἳ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
 [291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.

[292] ἱερεὺς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
 [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
 [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
 [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
 [296] δύσφρον' ὀνειδίη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
 [297] ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς
 [298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
 [299] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
 [300] ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
 [301] ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 [302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 [303] ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
 [304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχέρωσ' Ἑλλάδα,
 [305] πολλῶν νεκρῶν πιούσα δοριπετῇ φόνον,
 [306] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν
 [307] πολιοῦς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
 [308] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
 [309] ποῖ τρέπεται τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
 [310] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
 [311] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
 [312] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
 [313] [Σίληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
 [314] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,
 [315] κομπὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
 [316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
 [317] τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
 [318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἅς καθίδρυται πατὴρ
 [319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγῳ;
 [320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
 [321] οὐδ' οἷδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσω θεός.
 [322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,
 [323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
 [324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
 [325] ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
 [326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
 [327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
 [328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
 [329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
 [330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
 [331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
 [332] ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κἄν θέλῃ κἄν μὴ θέλῃ,
 [333] τίκτουσα ποίαν τάμὰ πιαίνει βοτά.
 [334] ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
 [335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
 [336] ὥς τοῦμπιεῖν γε κἄμφαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν
 [337] Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σῶφροσιν,
 [338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
 [339] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
 [340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
 [341] οὐ παύσομαι δρῶν εὔ— κατεσθίων τε σέ.
 [342] ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ᾧ,
 [343] πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας

[344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
[345] ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὐλῖον θεῷ
[346] ἦν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.
[347] [Ὀδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
[348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἔς ἀνδρὸς ἀνοσίους
[349] γνώμην κατέσχον ἀλῖμενόν τε καρδίαν.
[350] ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
[351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ ἴλιον
[352] πόνους ἀφίγμαι καπὶ κινδύνου βάθρα.
[353] σύ τ', ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
[354] Ζεὺ ξένι', ὅρα τὰδ· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπῃ
[355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὦν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εὐρείας φάρυγγος, ὧ Κύκλωψ,
[357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
[358] ἐφθὰ καὶ ὅπτα καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο
[359] χναύειν, βρύκειν,
[359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360] δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένω.

Mesode

[361] [Χορός]: Μή μοι μὴ προσδίδου·
[362] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος·
[363] χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
[364] χαιρέτω δὲ θυμάτων
[365] ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν
[366] Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
[367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

[369] [Χορός]: Νηλήης, ὦ τλᾶμον, ὅστις δωμάτων
[370] ἔφεστίους ξενικοὺς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
[372] κόπτων βρύκων
[373] ἐφθά τε δαινύμενος, μυσαροῖσί τ' ὁδοῦσιν
[374] ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
[374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

[374b] Μή μοι μὴ προσδίδου.

[374c] μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.

[374d] χαιρέτω
μὲν
αὖτις
ἄδε,

[374e]

[374f]

[374g]

Episode

[375] [Ὀδυσσεύς]: ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεινὸν ἰδὼν ἄντρων ἔσω
[376] κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
[377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνονται σέθεν
[378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
[379] [Ὀδυσσεύς]: δισσοὺς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
[380] οἷ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
[381] [Χορός]: πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
[382] [Ὀδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
[383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
[384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
[385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
[386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
[387] ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
[388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
[389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
[390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
[391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
[392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
[393] ὀβελοὺς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
[394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ τᾶλλα, παλιούρου κλάδων,
[395] Αἰτναΐᾶ τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
[396] ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοοτυγεῖ
[397] Ἄιδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
[398] ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ρυθμῷ θ' ἐνὶ
[399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκῆλατον,
[400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
[401] παίϊν πρὸς ὀξὺν στόνουχα πετραίου λίθου,
[402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
[403] λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί
[404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη
[405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
[406] ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν·
[407] ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
[408] πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χροῖ.
[409] ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
[410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξεῖς βαρύν,
[411] ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
[412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
[413] λέγων τάδ'· ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
[414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
[415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
[416] ὃ δ' ἔκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
[417] ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας

[418] κάπηνεσ' ἄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων,
 [419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδωσ.
 [420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγώ,
 [421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι
 [422] τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 [423] καὶ δὴ πρὸς ὠδὰς εἶπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχεῶν
 [424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 [425] ἔδεϊ δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἔμοις
 [426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 [427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
 [428] ἀλλ' εἶπατ' εἶτε χρήζετε· εἴτ' οὐ χρήζετε
 [429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 [430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
 [431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἤνεσεν.
 [432] ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
 [433] ὥσπερ πρὸς ἱξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 [434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
 [435] σώθητι μετ' ἔμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
 [436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
 [437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 [438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
 [439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 [440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὐτὸ φαγεῖν.
 [441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
 [442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῇν.
 [443] [Χορός]: λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον ψόφον
 [444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
 [445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
 [446] Κύκλωπας ἡσθεῖς τῶδε Βακχίου ποτῶ.
 [447] [Χορός]: ξυνῆκ'· ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσιν νιν
 [448] σφάξαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὤσαι κάτω.
 [449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
 [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
 [451] [Ὀδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
 [452] ὡς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
 [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
 [454] ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος
 [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
 [456] ὃν φασγάνῳ 'γὼ τῶδ' ἀποξύνας ἄκρον,
 [457] ἐς πῦρ καθήσω· κἄθ', ὅταν κεκαυμένον
 [458] ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσσην βαλῶ
 [459] Κύκλωπος ὄψιν, ὄμμα τ' ἐκτῆξω πυρί.
 [460] ναυπηγίαν δ' ὡσεὶ τις ἀρμόζων ἀνὴρ
 [461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
 [462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
 [463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συνναυανῶ κόρας.
 [464] [Χορός]: ἰοὺ ἰοὺ,
 [465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.
 [466] [Ὀδυσσεύς]: κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 [467] νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 [468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
 [469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

[470] κάγῳ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
[471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
[472] [Ὀδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὐ ξυλληπτέον.
[473] [Χορός]: ὥς κἂν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
[474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
[475] ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
[476] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
[477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
[478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
[479] τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
[480] καίτοι φύγοιμ' ἄν, κἂκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
[481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
[482] ἔνν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapæste

[483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
[484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
[485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας
[486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
[487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
[488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
[490] σκαιὸς ἀπῳδὸς καὶ κλαυσόμενος
[491] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάρων
[492] φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
[493] τὸν ἀπαίδευτον·
[494] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

[495] [Ἡμῆχ. Χορός]: μάκαρ ὅστις εὐιάζει
[496] βοτρώων φίλαισι πηγαῖς
[497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
[498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
[499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
[500] χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας
[501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
[502] στρυχόν, αὐδᾶ δέ· Θύραν τίς οἴξει μοι;

Strophe 2

[503] [Κύκλωψ]: παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου,
[504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
[505] σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεῖς
[506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
[507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
[508] ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις
[509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
[510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἔνδος μοι.

Strophe 3

[511] [Χορός]: καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς
[512] Καλὸς ἐκπερᾷ μελάθρων.
[513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. —
[514] λύχνα δ' ἀμμένον δαΐα σὸν
[515] χροά χῶς τέρεινα νύμφα
[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιά
[518] περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.

Episode

[519] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
[520] τούτου τρίβων εἶμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
[521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
[522] [Ὀδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
[523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
[524] [Ὀδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
[525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
[526] [Ὀδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
[527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
[528] [Ὀδυσσεύς]: τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
[529] [Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἄσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
[530] [Ὀδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεῖθύμει, Κύκλωψ.
[531] [Κύκλωψ]: οὐ χρὴ μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
[532] [Ὀδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμώτερος φανῇ.
[533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
[534] [Ὀδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοιδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
[535] [Κύκλωψ]: μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.
[536] [Ὀδυσσεύς]: ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
[537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πίων κῶμον φιλεῖ.
[538] [Ὀδυσσεύς]: ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μέινῃ, σοφός.
[539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
[540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
[541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνῶδές τ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης . . .
[542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
[543] κλίθητί νύν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
[544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
[545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθὲ μου τίθης;
[546] [Σιληνός]: ὡς μὴ παριῶν τις καταβάλλῃ.
[546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὔν
[547] κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
[548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοῦνομ' ὃ τι σε χρὴ καλεῖν.
[549] [Ὀδυσσεύς]: Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
[550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
[551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
[552] [Κύκλωψ]: οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
[553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
[554] [Κύκλωψ]: κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
[555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
[556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.

[557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται· φέρε διασκεψώμεθα.

[558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.

[558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν γέ σε

[559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .

[560] [Κύκλωψ]: ὦ οἶνοχόος ἄδικος.

[560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.

[561] ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὡς λήψῃ πιεῖν.

[562] [Κύκλωψ]: ἰδοὺ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.

[563] [Σιληνός]: θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κἄτ' ἔκπιδε,

[564] ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.

[565] [Κύκλωψ]: ἄ ἄ, τί δράσεις;

[565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.

[566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.

[567] [Ὀδυσσεύς]: γινώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τήμῃ χερσί.

[568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.

[568b] [Ὀδυσσεύς]: ἐγχείω, σίγα μόνον.

[569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνη πολύν.

[570] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.

[571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρή τῷ πώματι.

[572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.

[573] [Ὀδυσσεύς]: κἂν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,

[574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,

[575] ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.

[576] [Κύκλωψ]: ἰοὺ ἰοὺ,

[577] ὡς ἐξένευσα μόγισ· ἄκρατος ἡ χάρις.

[578] ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ

[579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον

[580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.

[581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ'. — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —

[582] ἄλλος Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.

[583] κάλλιστα, νῆ τὰς Χάριτας. —ἥδομαι δέ πως

[584] τοῖς παιδιοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.

[585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;

[586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.

[587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.

[588] [Κύκλωψ]: μέμφῃ τὸν ἐραστὴν ἀντρυφᾷς πεπωκότι;

[589] [Σιληνός]: οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.

[590] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,

[591] ξνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος

[592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.

[593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν

[594] παρευτρέπεται· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν

[595] Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔση.

[596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.

[597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν

[598] ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.

[599] [Ὀδυσσεύς]: Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ

[600] λαμπρὸν πυρώσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,

[601] σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευσέ με, ὦ ἦνε,

[602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστρυγεῖ,

[603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοις Τρωικοῖς πόνοις

[604] αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσέα

[605] ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
[606] ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν,
[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

[608] [Χορός]: λήπεται τὸν τράχηλον
[609] ἐντόνως ὁ καρκίνος
[610] τοῦ ξενοδοιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα
[611] φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
[612] ἤδη
[613] δαλὸς ἠνθρακωμένος
[615] κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον
[616] ἔρνος· ἀλλ' ἔτω Μάρων·
[616a] πρᾶσσέτω·
[617] μαινομένου 'ξελέτω βλέφαρον Κύ
Ky
[618] κλωπος, ὥς πῖη κακῶς.
[619] κάγῳ
[620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
po
[621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
[622] Κύκλω
Kykliō
[622a] πος λιπῶν ἐρημίαν·
pos
[623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
[624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
[625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἔω,
[626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
[627] ὥς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
[628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
[629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
[630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
[631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
[632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
[633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
[634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
[635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
[636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
[637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
[638] [Χορός Γ]: ταῦτόν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
[639] ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
[640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπάσθητε;
[640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' ὄμματα
[641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
[642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.
[643] [Χορός]: ὅτιι τὸ νῶτον τὴν ράχιν τ' οἰκτίρομεν
[644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
[645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
[646] ἀλλ' οἶδ' ἐπωδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
[647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
[648] στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
[649] [Ὀδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἦδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,

[650] νῦν δ' οἷδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκεῖοις φίλοις
[651] χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
[652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
[653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
[654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν.
[655] κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

[656] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ· γενναιότατ' ὦ
[657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρυν
[658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
[659] τυφέτω, καίετω
[660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
[661] τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
[662] δράσῃ τι μάταιον.
[663] [Κύκλωψ]: ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
[664] [Χορός]: καλὸς γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
[665] [Κύκλωψ]: ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.
[666] ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἕξω πέτρας
[667] χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
[668] σταθεῖς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
[669] [Χορός]: τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
[669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
[670] [Χορός]: αἰσχροὺς γε φαίνῃ.
[670b] [Κύκλωψ]: κὰπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
[672] [Κύκλωψ]: Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'.
[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκηι.
[673] [Κύκλωψ]: Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.
[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.
[674] [Κύκλωψ]: ὡς δὴ σύ—
[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείῃ τυφλόν;
[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν;
[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
[677] ὁ μιαρὸς, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
[678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύς.
[679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;
[680] [Χορός]: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
[681] λαβόντες ἐστήκασι.
[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερὸς;
[682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
[682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
[682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
[683] ἔχεις;
[683b] [Κύκλωψ]: κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
[684] παίσας κατέαγα.
[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
[685] [Κύκλωψ]: οὐ τῆδ'· ἐπεὶ τῆδ' εἶπας;
[685b] [Χορός]: οὐ· ταύτη λέγω.
[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

[686b] [Χορός]: **κεῖσθαι, πρὸς τὰριστερά.**

[687] [Κύκλωψ]: οἷμοι **γεῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.**

[688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός **ἐστί σου.**

[689] [Κύκλωψ]: ὦ **παγκάκιστε,** ποῦ ποτ' **εἶ;**

[689b] [Ὀδυσσεύς]: **τηλοῦ σέθεν**

[690] **φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσεώς** τόδε.

[691] [Κύκλωψ]: πῶς **εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.**

[692] [Ὀδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ **φύσας ὠνόμαζ'** Ὀδυσσεά.

[693] **δῶσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·**

[694] **κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην**

[695] **εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.**

[696] [Κύκλωψ]: αἰαί· **παλαιὸς χρησμός ἐκπεραίνεται.**

[697] **τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη**

[698] **Τροίας ἀφορμηθέντος.** ἀλλὰ καὶ σέ τοι

[699] **δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,**

[700] **πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.**

[701] [Ὀδυσσεύς]: **κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ'** ὅπερ λέγεις.

[702] **ἐγὼ δ' ἐπ' ἅκτας εἴμι καὶ νεὼς σκάφος**

[703] **ἦσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἕξ τ' ἐμὴν πάτραν.**

[704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' **ἀπορρήξας πέτρας**

[705] **αὐτοῖσι συνναῦταισι συντρίψω βαλὼν.**

[706] **ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἴμι, καίπερ ὦν τυφλός,**

[707] **δι' ἀμφιτῆρτος τῆσδε προσβαίνων ποδὶ.**

[708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ **συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσεώς**

[709] **ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.**